

TILSYNS- RAPPORT

Profesjonsstudium i psykologi
Universitetet i Stavanger

2023

NOKUT

NOKUT – Nasjonalt organ for kvalitet i utdanningen – er et faglig uavhengig forvaltningsorgan under Kunnskapsdepartementet.

NOKUTs samfunnsoppdrag, oppgaver og faglige uavhengighet er definert i universitets- og høyskoleloven og er nærmere spesifisert i forskrifter. I tillegg utfører NOKUT tilsyns- og forvaltningsoppgaver etter delegasjon fra departementet.

Formålet med NOKUTs virksomhet er å sikre og fremme kvalitet i utdanning ved

- å føre tilsyn med, informere om og bidra til å utvikle kvaliteten i norsk høyere utdanning og høyere yrkesfaglig utdanning

NOKUTs arbeid skal bidra til at samfunnet kan ha tillit til kvaliteten i norsk høyere utdanning og høyere yrkesfaglig utdanning.

NOKUT bruker sakkyndige i akkrediteringer, tilsyn, evalueringer og prosjekter.

Du kan lese mer om arbeidet vårt på nokut.no.

NOKUT er sertifisert som miljøfyrtårn

Grad/studiepoeng	Integrert master/360 studiepoeng
Sakkyndige	Ane Kvarenes Baann, Mona Bekkhus, Therése Skoog, Lars Wichstrøm
Dato for vedtak	14.02.2023
Saksnummer	21/09435

Forord

NOKUT fører tilsyn med kvaliteten i norsk høyere utdanning gjennom tilsyn med institusjonenes kvalitetsarbeid, akkreditering av nye studier og tilsyn med etablerte studier. Universiteter og høyskoler har ulike fullmakter til å opprette studietilbud. Dersom institusjoner ønsker å opprette et studietilbud utenfor sitt fullmaktsområde, må de søke NOKUT om akkreditering av studietilbudet.

Den sakkyndige komiteen oppnevnt av NOKUT, har vurdert søknaden fra Universitetet i Stavanger om akkreditering av Profesjonsstudium i psykologi. Komiteen har samlet sine vurderinger i denne rapporten.

Profesjonsstudium i psykologi ved Universitetet i Stavanger tilfredsstillende ikke kravene til akkreditering av studietilbud i studiekvalitetsforskriften og studietilsynsforskriften og søknaden avslås i vedtak av 14. februar 2023.

Om denne rapporten

NOKUTs metode for akkreditering av studietilbud innebærer som beskrevet i vedlegg 2 til denne rapporten, at komiteen kan endre sine vurderinger og konklusjoner i løpet av vurderingsprosessen dersom det kommer ny informasjon. Det er tilfelle i denne rapporten. Komiteens tilleggsvurderinger fremkommer under de aktuelle bestemmelsene.

Nina Waaler
tilsynsdirektør

Innhold

1 Informasjon om søkerinstitusjonen	5
2 Vedtak	5
3 Faglig vurdering.....	6
3.1 Oppsummering	6
3.2 Forutsetninger for akkreditering.....	7
3.3 Krav til studietilbudet.....	8
3.4 Krav til fagmiljø	20
3.5 Samlet konklusjon.....	32
4 Dokumentasjon	32
Vedlegg.....	34

1 Informasjon om søkerinstitusjonen

Universitetet i Stavanger (UiS) fikk universitetsstatus 1. januar 2005, og har i dag omtrent 2000 ansatte og 12 600 studenter. UiS tilbyr studier på bachelor-, master og ph.d.-nivå. UiS tilbyr også en rekke etter- og videreutdanninger.

Universitetet er organisert i seks fakulteter; Det helsevitenskapelige fakultet, Det samfunnsvitenskapelige fakultet, Det teknisk-naturvitenskapelige fakultet, Fakultet for utdanningsvitenskap og humaniora, Fakultet for utøvende kunst og Handelshøgskolen ved UiS. I tillegg har UiS to nasjonale forskningscentre (Nasjonalt senter for læringsmiljø og atferdsforskning og Nasjonalt senter for leseopplæring og leseforskning), ett kunnskapscenter for utdanning, Senter for kvalitet og sikkerhet i helsetjenesten (SHARE), samt Arkeologisk museum.

Universitetet tilbyr fra før av en bachelorutdanning i psykologi.

UiS søker her om et profesjonsstudium i psykologi.

2 Vedtak

Vilkårene i forskrift om kvalitetssikring og kvalitetsutvikling i høyere utdanning og fagskoleutdanning av 1. februar 2010 (studiekvalitetsforskriften) og forskrift om tilsyn med utdanningskvaliteten i høyere utdanning av 9. februar 2017 (studietilsynsforskriften) er ikke oppfylt.

Søknaden om akkreditering av profesjonsstudium i psykologi (360 studiepoeng) ved Universitetet i Stavanger avslås.

3 Faglig vurdering

Der det forekommer «vi» i dette kapitelet, er det et uttrykk for de sakkyndige.

Komiteens vurderinger står under hvert krav i rapporten. Komiteens opprinnelige vurderinger av hvert krav i søknadsdokumentasjonen datert 13. oktober 2021 fremkommer under overskriften *Vurdering*. Komiteens vurderinger av den første tilbakemeldingen fra UiS av 28. november 2022 har undertittelen *Vurdering etter institusjonens tilbakemelding på rapportutkast*.

3.1 Oppsummering

UiS har levert en søknad om akkreditering av profesjonsstudiet i psykologi, der studiets overordnede læringsutbyttebeskrivelser er gode og følger retningslinjene i forskrift om nasjonale retningslinjer i psykologiutdannelsen. Ideen om å lage utdanningen ut fra scientist-practitioner-modellen gir forutsetninger for å utdanne kommende psykologer som kan ha en vitenskapelig basis for sitt praktiske virke som psykolog. I den planlagte utdanningen vil UiS trekke veksler på det brede og kvalitativt gode psykologimiljøet ved Stavanger Universitetssykehus (SUS). Studietilbudet er i all hovedsak i overensstemmelse med forskrift om nasjonal retningslinje for psykologutdanning. Komiteen mener imidlertid at oppbygning av studiet, som baserer seg på et relativt skarpt skille mellom teoretisk orientert undervisning i basaldisipliner de første årene og klinisk psykologi med innslag av veiledet praksis deretter, ikke er i tråd med denne forskriften. Når det gjelder studiets innhold mener komiteen at det er flere deler av innholdet som ikke er tilpasset læringsutbyttet for studiet, og viser til områder som må forbedres.

Det er også mangler når det gjelder praksis. Det er uklart hvilke pasientgrupper studentene skal ha praksis med i løpet av studiet, og læringsutbyttet for den interne praksisen er for omfattende til at det er realistisk å gjennomføre den innenfor rammen av de foreslåtte emnene. UiS må også gjøre spesifiseringer i praksisavtalene og praksisveilederne for å sikre at hele bredden av psykologifaget dekkes.

En hovedutfordring med utdanningen er at fagmiljøets forskningskompetanse ikke er sterk nok innen viktige områder for psykologifaget. Kompetansen må styrkes for å kunne ha et bredt og stabilt nok fagmiljø med tilstrekkelig høy kompetanse til å bære et seksårig profesjonsstudium i psykologi. Det er for lite kompetanse innen personlighetspsykologi, sosialpsykologi, utredning og behandling av barn og unge, samt klinisk nevropsykologi. For personlighetspsykologi og psykologisk utredning og behandling av barn og unge er det også behov for å styrke forskningen.

Oppsummering etter institusjonenes tilbakemelding på rapportutkast

UiS har gjort flere nyansettelser og har styrket kompetansen. Spesielt har de nå bedre dekning på utredning og behandling av barn og unge, dobbeltkompetanse (vitenskapelig kompetanse kombinert med spesialistkompetanse i klinisk psykologi) og sosialpsykologi. Imidlertid mangler de fortsatt spisskompetanse og forskningsaktivitet i personlighetspsykologi, som er et sentralt felt for dette studiet.

Det er gjort endringer i studieplan hvor det nå er lagt opp til profesjonsforberedene praksis på andre semester der det tidligere var lagt opp til hovedsakelig basaldisipliner. Imidlertid består denne praksisen bare av til sammen seks dager på tre forskjellige plasser, noe som komiteen vurderer at er for lite til å svare til kravet om praksis gjennom hele studieløpet.

3.2 Forutsetninger for akkreditering

3.2.1 Aktuelle krav i lov om universiteter og høyskoler

Fra studiekvalitetsforskriften:

§ 3-1 (4) En forutsetning for akkreditering av studietilbud er at kravene i lov om universiteter og høyskoler er oppfylt. Forskrifter gitt med hjemmel i lov om universiteter og høyskoler § 3-2 skal legges til grunn for akkrediteringen.

Fra studietilsynsforskriften:

§ 2-1 (1) Aktuelle krav i lov om universiteter og høyskoler med tilhørende forskrifter skal være oppfylt.

Vurdering

Krav til styringsordning, reglement, klagenemnd, læringsmiljøutvalg og kvalitetssikringssystem er ikke vurdert i denne omgang da institusjonen er et akkreditert universitet. I dette punktet er kun relevante krav i mastergradsforskriften, forskrift om opptak til høgre utdanning, vitnemål og diploma supplement vurdert.

Studiet er en integrert master som går over seks år. Det er underlagt forskrift om nasjonal retningslinje for psykologutdanning, i tillegg til at enkelte bestemmelser i mastergradsforskriften kommer til anvendelse. Fullført utdanning vil gi graden cand.psychol.

Opptakskravet til studiet er generell studiekompetanse regulert av forskrift om opptak for høyere utdanning, herunder ordinær kvote for førstegangsvitnemål. Videre vil det kreves politiattest for opptak til profesjonsutdannelsen i psykologi. Studiet oppfylder kravene i mastergradsforskriften om minst 30 studiepoeng i selvstendig arbeid. UiS legger opp til kvotering av menn, hvilket vi ser på som positivt, da det er behov for utjevning av kjønnsbalansen i dagens psykologistudent-landskap. Kravene til opptak er oppfylt, men komiteen savner mer informasjon om hvordan søkere ellers vil bli rangert.

Akkreditering forutsetter at studiet oppfylder forskrift om nasjonal retningslinje for psykologutdanning oppdatert januar 2020. Profesjonsutdannelsen skal kvalifisere til autorisasjon som psykolog, og studiestedet vil søke om autorisasjon for studentene ved Helsedirektoratet ved fullført studium. Slik studiet er beskrevet i søknaden er ikke de nasjonale retningslinjene fulgt, og studiets oppbygging må endres for å være i tråd med retningslinjene. Se vurderingen under punkt 3.3.4.

Vitnemål og Diploma Supplement er levert inn sammen med søknaden, og er i henhold til kravene i forskriften.

Universitetet må:

- gjøre endringer i studiets oppbygging som beskrevet under punkt 3.3.4 for å oppfylle forskrift om nasjonal retningslinje for psykologiutdanning

Vurdering etter institusjonenes tilbakemelding på rapportutkast

UiS har vedlagt revidert studieplan og viser til profesjonsforberedende fag på 2. semester. De har også endret flere emner til anvendte emner. Komiteen mener imidlertid at denne endringen ikke er nok til at studiet er i tråd med forskrift om nasjonal retningslinje for psykologiutdanning, se vurderingen i punkt 3.3.4 om studietilbudets innhold, oppbygning og infrastruktur.

Konklusjon

Nei, kravet er ikke oppfylt.

Universitetet må

- gi et bredere tilbud av praksis for ulike brukergrupper som beskrevet under punkt 3.3.4

3.2.2 Informasjon om studietilbudet

Fra studietilsynsforskriften:

§ 2-1 (2) Informasjon om studietilbudet skal være korrekt, vise studiets innhold, oppbygging og progresjon, samt muligheter for studentutveksling.

Vurdering

UiS beskriver studiet som et heltidsstudium, fordelt utover seks år med 12 semestre. Etter endt studie har studenten oppnådd 360 studiepoeng. Studieplanen viser studiets innhold, oppbygging, progresjon, og mulighet for studentutveksling.

Vi ser i studieplanen til UiS at emnekoden til hovedoppgava i oversikten kalles PPS-HOVED, mens den i selve studieplanen kalles PPS-VIT. Vi forutsetter at dette rettes opp.

Konklusjon

Ja, kravet er oppfylt.

3.3 Krav til studietilbudet

3.3.1 Læringsutbytte og studiets navn

Fra studietilsynsforskriften:

§ 2-2 (1) Læringsutbyttet for studietilbudet skal beskrives i samsvar med Nasjonalt kvalifikasjonsrammeverk for livslang læring, og studietilbudet skal ha et dekkende navn.

Vurdering

Studiets navn er profesjonsstudiet i psykologi og er dekkende for dette 6-årige studiet.

Læringsutbytte: Komiteen har vurdert læringsutbytte ut fra seks kompetanseområder som beskrives i forskrift om nasjonal retningslinje for psykologutdanning og som UiS også angir: vitenskapsteori og psykologiens historie; psykologisk forskningsmetode og akademisk formidling; psykologiske basaldisipliner og deres anvendelsesområder; psykologisk utredning og behandling; helsefremmende og forebyggende psykisk arbeid; psykologrollen, kommunikasjon og ledelse. I tillegg angir UiS selv tre kompetanseområder, nemlig tjenestedesign, velferdsteknologi og kvalitet og pasientsikkerhet. Læringsutbyttet er beskrevet på side 16-23 i søknaden, samt i vedlegg om studieplan og emnebeskrivelser.

Kunnskapsmål er beskrevet flere steder i søknaden og hovedmålene fremkommer på side 17-21. Kandidaten skal etter endt studie ha avansert kunnskap innenfor empiri og teori, om biologiske, psykologiske, kognitive, sosiale, kulturelle, samfunnsmessige og fysiske faktorer og hvordan disse samhandler. Dette reflekteres særlig i emnene på første til fjerde semester. Kunnskapsgrunnlaget i basalfagene tar for seg sentrale psykologiske tema og tilhørende empiri. Her forventes det at kandidaten skal ha tilegnet seg kunnskap om begreper, teorier og metoder innenfor biologisk, utvikling og kognitiv psykologi, men også nervesystemer og nevroner.

Videre skal kandidatene ha spesialisert kunnskap om særlig betydningsfulle psykologiske temaer og problemstillinger. Her nevnes særlig risiko- og beskyttelsesfaktorer. Kandidaten skal også ha spesialisert kunnskap om kvalitetsforbedring og pasientsikkerhet.

UiS legger også vekt på breddekunnskap i læringsutbytte etter endt utdanning innen vitenskapsteori, helsefremming, forebygging, lovverk og ledelse.

Kandidatene skal videre ha inngående kunnskap innenfor blant annet forskningsmetoder, psykologisk behandling og psykiske lidelser.

Ferdigheter: UiS beskriver at kandidaten skal ha tilegnet seg analytisk og kritiske ferdigheter tilknyttet basalfagene, samt kunne anvende og formidle kunnskap fra basaldisiplinene. Her legges det også særlig vekt på selvstendighet, og kandidaten skal kunne selvstendig utføre kvalitative og kvantitative analyser, kunne selvstendig gjennomføre identifisere og vurdere behov og utredning, diagnostisering og behandling. De skal ha ferdighet til å selvstendig og i samarbeid gjennomføre og veilede andre i tidlig intervensjon, tjenestedesign og samhandling i helse -og omsorgssektoren. De skal også ha ferdigheter innen det å planlegge en utredningsprosess og kunne presentere og fortolke sentrale behandlingstilnærminger.

Generell kompetanse: Etter fullført studie skal kandidatene kunne analysere problemstillinger knyttet til faget. De skal kunne reflektere over egen praksis og rolle, de skal kunne benytte faglitteratur og oppdatere seg faglig. De skal også kunne anvende sine kunnskaper gjennom intersesjonelle perspektiv.

Oppsummert er læringsutbytte beskrevet i tråd med de nasjonale retningslinjene. Komiteen mener imidlertid at oppbygning av studiet, som baserer seg på et skarpt skille mellom teoretisk orientert undervisning i basaldisipliner de første årene og klinisk psykologi med innslag av veiledet praksis deretter, ikke er i tråd med de nasjonale retningslinjene for psykologutdannelsen. Se punkt 3.3.4

Konklusjon

Ja, kravene er oppfylt.

3.3.2 Studietilbudets faglige oppdatering og relevans

Fra studietilsynsforskriften:

§ 2-2 (2) Studietilbudet skal være faglig oppdatert, og ha tydelig relevans for videre studier og/eller arbeidsliv.

Vurdering

Behovet for nye psykologer nå og i fremtiden er godt beskrevet i søknaden, og er også uttrykt av viktige samfunnsinstanser. Studentene vil etter fullført grad være kvalifisert til en ph.d.-utdanning. De vil også kunne søke om utdanning som psykologspesialist i fremtiden. Studietilbudet er dermed relevant både for videre utdanning (ph.d.) og arbeidsliv i mange samfunnssektorer.

Flere av undervisningsformer og -tilnærminger fremstår som faglig oppdaterte, selv om de ikke alltid er detaljert beskrevet. Som omtalt i punkt 3.3.4 er studietilbudet utformet med et relativt skarpt skille mellom basalsdisipliner i den første halvdel og kliniske fag, inklusive praksis og ferdighetstrening, i siste halvdel. I tillegg til å bryte med de nasjonale retningslinjene (se punkt 3.3.4), er et slikt skille lite oppdatert med hensyn til hvordan å best skjønne og å få anvendt basal psykologisk kunnskap i praktisk virke som psykolog.

En særlig viktig del av undervisningsformene og undervisningsinnholdet (læringsmålene) består av fokus på ulike aspekter ved velferdsteknologi, som for eksempel AI. Dette er en profil på studietilbudet som er en styrke, og taler for oppdatering og relevans ettersom velferdsteknologi forventes å spille en stadig større rolle i fremtidens utøvelse av psykologyrket.

Sykehussamarbeid, og innslag i undervisningen som bygger på dette samarbeidet, samt de praktiske delene av utdanningen, bidrar til å gjøre spesielt de kliniske delene relevante for fremtidens arbeidsliv. Se imidlertid nærmere om praksisavtalene under punkt 3.3.9.

Det er også viktig og positivt at det etableres et fagråd, med eksterne representanter fra arbeidslivet som medlemmer, for utdanningen. Fagrådets oppgave er å ha ansvar for at studiet er oppdatert, relevant og i tråd med samfunnsoppdraget. Dette vil forhåpentligvis bidra til oppdatering og relevans av studietilbudet også over tid.

Konklusjon

Ja, kravene er oppfylt.

3.3.3 Studietilbudets arbeidsomfang

Fra studietilsynsforskriften:

§ 2-2 (3) Studietilbudets samlede arbeidsomfang skal være på 1500-1800 timer per år for heltidsstudier.

Vurdering

UiS legger opp til et profesjonsstudium over 6 år på normert tid, fordelt på 12 semestre. Etter endt utdanning sitter studenten igjen med 360 studiepoeng. Forventet arbeidsomfang

er 40 timer per uke. Det er lagt opp til en stor mengde studentdrevet aktivitet gjennom seminarer, hvilket er positivt. Det er gitt tydelige oversikter over arbeidsomfanget, og det vurderes som realistisk. Mengden undervisning anses som dekkende for å gi studentene støtte, evne og kunnskap til å kunne tilegne seg videre kunnskap og erfaring etter fullført grad.

Samlet sett er studietilbudets arbeidsomfang innenfor kravet.

Konklusjon

Ja, kravet er oppfylt.

3.3.4 Studietilbudets innhold, oppbygning og infrastruktur

Fra studietilsynsforordningen:

§ 2-2 (4) Studietilbudets innhold, oppbygning og infrastruktur skal være tilpasset læringsutbyttet for studietilbudet.

Vurdering

Innhold

Studietilbudets innhold er vurdert basert på de ulike vedleggene (studieplan og emnebeskrivelser, samt læringsutbytte på side 16-23 i søknaden). UiS beskriver innhold i studiet basert på seks kompetanseområder som reflektert i de nasjonale retningslinjene for psykologutdannelsen. Overordnet mener komiteen at det er flere deler av innholdet i emnebeskrivelsene som ikke er tilpasset læringsutbyttet for studiet.

I beskrivelsen av Internpraksis DEL 1 (PPS 440), som er det første kliniske emnet studentene vil ha, gjøres det klart at studentene skal ende opp med omfattende kliniske ferdigheter med hensyn til utredning og gjennomføring av behandling. Dette inkluderer blant annet ferdigheter som å opparbeide terapeutisk allianse, kasusformuleringer, utredning, analysere, diagnostisere, evaluere effekten av intervensjoner, legge behandlingsplaner og utvikle anbefalinger om videre tiltak, bruke metoder for å identifisere omsorgssvikt, mobbing, vold, overgrep, rus- og sosioøkonomiske problemer, planlegge, gjennomføre og evaluere ulike evidensbaserte terapeutiske intervensjoner, samt føre journal og dokumentere det kliniske arbeidet som gjort. Dette er et 10 studiepoengs emne med forelesninger og diskusjon i grupper (a 4 studenter). Det står at studentene skal ha praksis (behandling). Men i en oppsummering av behandlingspraksisen som helhet står det at *“Om ikke særskilte forhold ved pasientsakene tilsier det, skal studentene ha utført behandling av minst to klienter, og totalt må minst 30 timer veiledet psykologisk behandling være gjennomført i løpet av internpraksis (PPS510 og PPS550 til sammen) før godkjenning”*. Denne teksten tyder på at all behandling av pasienter er i de to siste Klinisk internpraksis-emnene, og at Internklinisk praksis DEL 1 (PPS 440) ikke inneholder behandling av pasienter. Komiteen har lagt det siste til grunn. En kan ikke se at de omfattende kliniske ferdighetene som beskrives som utbytte av Internklinisk praksis DEL 1 kan nås gjennom rollespill og diskusjon.

Innholdet i mange av de ferdighetene som de nasjonale retningslinjene angir, vil variere mellom kliniske tilstander og pasientgrupper, spesielt aldersgrupper. Eksempelvis vil både terapeutiske metoder og fremgangsmåter for alliansebygging være ulike for voksne og

unge. Komiteens vurdering er at for å sikre disse ferdighetene må således studenter få praktisk-terapeutiske erfaringer med ulike aldergrupper, både voksne og barn. Verken i emnebeskrivelsene eller i beskrivelsen av internklinikken i søknaden kommer det frem hvordan hver enkelt student skal sikres erfaring med behandling av ulike aldersgrupper.

Det er videre uklart for komiteen hvordan innholdet i de ulike emnene skal være dekkende for de ulike kompetanseområdene (slik det er henvist til i forskriften for psykologutdannelsen). For eksempel skal PPS530 reflektere § 13 og § 16 i forskriften, uten at vi finner dette som et klart fokus i emnebeskrivelsene. Komiteen anerkjenner videre at innholdet i flere emner viser til at kulturelle aspekter skal ivaretas, men komiteen finner at det ikke er tilstrekkelig beskrevet hvordan blant annet læringsutbyttene som er oppført i § 2 tredje ledd og § 16 bokstav g, om samers rettigheter og status som urfolk, vil ivaretas.

Videre merker komiteen seg i vedlegget "læringsutbyttebeskrivelsen" at svært mange ulike paragrafer i forskriften som beskriver flere kompetanseområder er referert til og knyttet opp mot flere emner, men dette er ikke i overensstemmelse med vedlegget studieplan og emnebeskrivelsene. For eksempel viser noen emner til læringsutbytte som reflekterer fire ulike kompetanseområder, uten at dette er reflektert i emnets navn eller i kunnskaper eller ferdighetene beskrevet i emnebeskrivelsen. UiS må gi en oversikt over hvilke læringsutbytter hvert enkelt emne dekker, da det framstår som for omfattende at enkelte små emner skal dekke fire ulike kompetanseområder.

Videre er beskrivelsen av de kliniske emnene, både ordinær undervisning og internklinisk praksis del 1-3, i hovedsak utformet som identisk med teksten i de nasjonale retningslinjene for psykologutdanningen. Komiteen har ikke tilstrekkelig informasjon til å være sikker på at det som faktisk skal gjøres i disse kursene kan sikre dette læringsutbyttet.

Oppbygning:

Studiets lengde er satt opp til seks år i tråd med rammeplanen. Hvert undervisningsår er delt i to semestre, med avsluttende eksamener på slutten av hvert semester, og tidvise arbeidskrav (se nærmere vurdering av undervisnings-, lærings- og vurderingsformer under punkt 3.3.5). Ved UiS er studieprogrammet hovedsakelig strukturert i emner på 10 og 15 studiepoeng. For eksempel kommer basaldisiplinene opp i to større 15 studiepoengs-emner på andre semester, men også som eget emne på 10 eller 15 studiepoeng senere i studieforløpet. Etikk og rolleforståelse samt psykologiens historie er et 10 studiepoengs emne første semester. Det er lagt til et profesjonsforberedende kurs i 9. semester, parallelt med klinisk internpraksis del 2. I sin beskrivelse av innhold og oppbygning viser UiS til at psykologrollen vil gå som en rød tråd gjennom hele studiet, men beskrivelser av hvordan dette vil bli ivaretatt mangler. Profesjonsforberedende emner får således en lite synlig plass tidlig i studieforløpet og dette skiller seg ut fra andre tilsvarende profesjonsutdannelser. Komiteen mener UiS må ha fag som i større grad fokuserer på profesjonsrollen, kommunikasjon og etikk gjennom hele studieforløpet for å være i tråd med nasjonal retningslinje for profesjonsutdannelsen. Læringsutbyttet innen kompetanseområdene for vitenskapsteori bør tydeligere spesifisere inngående kunnskap om forskningsetikk, lovgivning, regelverk, prinsipper og rutiner for forsvarlig forskning og formidling

Studiets oppbygging er preget av et sterkt skille mellom basal og klinisk psykologi. Det er beskjedent innslag av praksis og praksisforberedende kurs tidlig i studiet. Et slikt skille vil kunne hemme integreringen av basalkunnskap og anvendt kunnskap, særlig klinisk kunnskap og utvikling av personlige ferdigheter i rollen som psykolog. Noe av dette er dog dekket i enkelt kurs, som refleksjonsøvelse i Utviklingspsykologi PP210.

En oppbygging med et relativt skarpt skille mellom teoretisk orientert undervisning i basaldisipliner de første årene og klinisk psykologi med innslag av veiledet praksis deretter, er ikke i tråd med de nasjonale retningslinjene. I kapittel 8 i nasjonal retningslinje for psykologutdanningen er det understreket at det skal være veiledet ferdighetstrening og praksiserfaring med ulike pasientgrupper gjennom hele studieforløpet, og at slik praksis og veiledning skal være integrert i basaldisiplinene. Dette går også frem av retningslinjenes § 23. Det er gode innslag av praksiserfaringer og veiledet praksis i 3. semester gjennom observasjoner i barnehage og skole samt noe praksis gjennom refleksjonsnotater om egen oppvekst i PPS210 Utviklingspsykologi og senere i praktisk bruk intelligenstesting. Utover dette synes ikke ferdighetstrening og veiledet praksis med pasienter å være integrert i basaldisiplinene. Det fremgår ikke tydelig av emnebeskrivelsene om Internklinisk praksis DEL 1 (8. Semester) inneholder praksiserfaring med pasienter, men det meste taler for at veiledet praksis med pasienter ikke introduseres før i PPS510 Internklinisk praksis DEL 2 i 9. semester.

Studentene skal i 9. semester velge mellom kvalitativ og kvantitativ fordypning som en spesialisering inn mot hovedoppgaven som leveres i 11. semester. Dette valget må da tas enten svært tidlig i 9. semester eller før dette (for eksempel i 8. semester). Dette krever at studentene allerede har avklart hovedoppgaven når de skal melde seg opp til metodekurset. Det synes ikke realistisk.

Infrastruktur

Det vil etableres en internklinikk ved UiS, campus Ullandhaug som del av satsingen på det nye studiet. Lokalet vil være på 750 kvadratmeter og vil være utstyrt som en operativ behandlingsenhet med samtalerom tilpasset ulike aldersgrupper, venterom, toalettfasiliteter, gruppe- og familierom og resepsjon, samt pause- og studentrom og kontorer for faglig og administrativt personell. Drift av klinikken, inklusive henvisningsrutiner og ansvarsforhold er godt beskrevet, og komiteen mener infrastrukturen er tilpasset læringsutbyttet for studietilbudet.

Universitetet må

- sørge for at veiledet praksis, også med pasienter, blir integrert i undervisningen gjennom hele studieløpet
- konkretisere kandidatens erfaring med ulike pasientgrupper, dette inkluderer både barn og unge, så vel som voksne gjennom studieforløpet
- samstemme emnenes innhold med deres læringsutbytte, og konkretisere hvilken kompetanse som skal komme ut av de ulike emnene
- sikre kompetanse knyttet til likeverdige tjenester, deriblant kompetanse om samers status som urfolk og deres rettigheter til språklige og kulturelt tilrettelagte tjenester under emner som omhandler forebygging og emner som omhandler behandling og utredning

Vurdering etter institusjonenes tilbakemelding på rapportutkast

Universitetet måtte sørge for at veiledet praksis blir integrert i undervisningen gjennom hele studieløpet, samt konkretisere erfaringer med ulike pasientgrupper.

UIS har vedlagt revidert studieplan hvor det nå er lagt opp til profesjonsforberedende praksis på andre semester der det tidligere var lagt opp til hovedsakelig basaldisipliner. I

løpet av det første året vil studentene nå bli introdusert for psykolog-rollen i PPS120, og UiS har også lagt opp til et nytt emne på andre semester PPS150 Profesjonsforberedende praksis. Profesjonsforberedende praksis beskrives å inkludere «... observasjon og refleksjon i henhold til tre sentrale klientgrupper (barn, voksne, eldre) i tre ulike praksisutplassinger (SFO, sengepost i spesialisthelsetjenesten, sykehjem i kommunene) hver over to dager, til sammen seks fulle dager. Utgangspunktet for at komiteen har bedt om en slik presisering er at nasjonal retningslinje § 22 understreker at studentene skal ha praksiserfaring med ulike pasient- og brukergrupper gjennom hele studiet. Komiteen merker seg at to dager praksis med hver av disse tre ulike gruppene ikke er omfangsmessig nok til å oppfylle kravet om erfaring med ulike pasientgrupper i de første årene av studiet. I tillegg kan komiteen ikke se hvordan observasjon på SFO kan gi erfaring med pasienter.

Praksisdelen er nå beskrevet i mer detalj. UiS beskriver blant annet at studentene vil få erfaring med barn/unge og voksne gjennom internpraksis. De vil videre ha observasjonspraksis via 5 studiepoeng i barnehage/skole slik som tidligere beskrevet i opprinnelig søknad. Det som er nytt er at studentene nå også skal ha virtuell kontakt med pasienter og forsøkspersoner i anvendt biologisk psykologi, lab-virksomhet i anvendt kognitiv og affektiv nevrovitenskap. Praksisavtalene er nå oppdatert og gir en god beskrivelse av ferdigheter og nivå, som viser god variasjon innenfor hovedpraksis på 12 semester.

Universitetet måtte også samstemme emnenes innhold med deres læringsutbytte, og konkretisere hvilken kompetanse som skal komme ut av de ulike emnene. UiS har endret studienavn på flere av emnene fra utviklingspsykologi til anvendt utviklingspsykologi, biologisk psykologi til anvendt biologisk psykologi, og kognitiv psykologi til anvendt kognitiv psykologi, for å gi noen eksempler. Den faglige oppbygningen har således fått et noe mer anvendt fokus gjennom hele praksisforløpet. For eksempel vil semesteroppgaven i utviklingspsykologi (PPS210) omhandle et case, og det er gjort noen endringer i litteraturlisten, men det er ikke gjort endringer i læringsutbytte i alle disse fagene. Videre er det lagt opp til profesjonsforberedende emner, på 8. semester og 9 semester. Således mener komiteen at læringsutbytte nå er mer nyansert og hvilken kompetanse som kommer ut av emnet er konkretisert.

Universitetet måtte også sikre kompetanse knyttet til likeverdige tjenester. UiS har nå i større grad tydeliggjort krav om kompetanse til likeverdig tjenester som blant annet urbefolkning og deres rettigheter. Blant annet er dette også nå beskrevet tidlig i studieforløpet under i læringsutbytte til for eksempel profesjonsforberedende emne. Det er også positivt at UiS har lagt ved pensum om minoriteter og urbefolkning i faget PPS150. Komiteen merker seg i midlertidig at emnets innhold er svært omfattende, og at det ikke vil være nok plass til kultursensitiv psykologi i et semester der komiteen allerede har vurdert det som for lite praksis. Komiteen ser at det er blitt gjort en innsats innen integrering av pensum omhandler kulturelle minoriteter, og oppfordrer til videreutvikling av kultursensitiv kompetanse i profesjonsstudiet.

Konklusjon

Nei, kravene er ikke oppfylt.

Universitetet må

- utvide omfanget av variert praksis med ulike pasienter og andre brukergrupper i ulike aldre gjennom hele studieforløpet

Universitetet bør

- sikre at læringsutbytte innen kompetanseområdene for vitenskapsteori reflekterer inngående kunnskap om forskningsetikk, lovgivning, regelverk, prinsipper og rutiner for forsvarlig forskning og formidling
- vise hvordan etiske og kliniske problemstillinger integreres og reflekteres i læringsutbytte og ferdigheter
- i større grad legge vekt på en konkretisert beskrivelse av hvordan ferdighetene i det enkelte emnet skal opparbeides i emnebeskrivelsene
- organisere studieforløpet på en måte slik at studentene kan velge en fordypning i metode etter at valg om tema og metodikk for hovedoppgave er avklart
- utvide fokus på likeverdige tjenester og styrke læringsutbytte i flere fag rettet mot minoriteter og samers rettigheter

3.3.5 Undervisnings-, lærings- og vurderingsformer

Fra studietilsynsforskriften:

§ 2-2 (5) Undervisnings-, lærings- og vurderingsformer skal være tilpasset læringsutbyttet for studietilbudet. Det skal legges til rette for at studenten kan ta en aktiv rolle i læringsprosessen.

Vurdering

UiS tilbyr god variasjon i undervisningsformer, både seminar, forelesning, lab, digitalt, workshop, observasjon og praksis. Det blir benyttet binær bestått- ikke-bestått, samt A-F-skala. Det vil gis både skole- og hjemmeeksamen, gruppeeksamen, muntlig eksamen, samt tidvise arbeidskrav. Avsluttende eksamen på 6. årets er en hovedoppgave, som etterfølges av hovedpraksis. Dette er positivt, da det å ha praksis til sist i studieløpet kan sikre en glidende overgang til arbeidslivet.

I søknaden skriver UiS at de vil legge inn "innovative undervisningsformer", men det er ikke beskrevet nærmere hva UiS legger i dette.

På 3. semester legges det inn refleksjonsøvelser. Vi anbefaler imidlertid at dette er noe som tilbys enda tidligere i studieløpet, da studentene bør kunne se en refleksjonsmessig progresjon fra tidlig av.

Konklusjon

Ja, kravene er oppfylt.

Universitetet bør

- legge inn refleksjonsøvelser så tidlig som mulig i studieløpet

3.3.6 Kobling til forsknings og/eller kunstnerisk utviklingsarbeid

Fra studietilsynsforskriften:

§ 2-2 (6) Studietilbudet skal ha relevant kobling til forskning og/eller kunstnerisk utviklingsarbeid, og faglig utviklingsarbeid.

Vurdering

Studietilbudets kobling til forskning og/eller kunstnerisk utviklingsarbeid og faglig utviklingsarbeid går som en rød tråd gjennom søknaden, og er utgangspunkt for oppbyggingen av studietilbudet. Det stiller store krav til vitenskapelig kompetanse og forskningsaktivitet i fagmiljøet som er knyttet til de sentrale delene av studietilbudet (for eksempel psykologiske basaldisipliner, klinisk psykologi rettet mot barn/unge og voksen samt forebygging/helsefremming, se punkt 3.4.4.). Relevante temaer som UiS viser til i søknaden når det gjelder kobling til forskning fra et studentperspektiv er:

1. Studiet er utformet etter Scientist-Practitioner (Bulder)-modellen, hvor vitenskap og forskning er et viktig grunnlag for psykologprofesjonen og dens utøvelse. Denne modellen gir godt grunnlag for å integrere forskning med praksis, og dermed å utøve evidens/kunnskapsbasert praksis.
2. Pensum som i stor utstrekning er forskningsbasert. I de fleste emner inngår flere nye og aktuelle vitenskapelige artikler i pensum.
3. Emner som har direkte tilknytning til forskningsarbeid i innholdet, med oppstart i første semester og som løper over hele studietilbudet (f.eks. PEXPHIL, PPS260 Metode 1, PPS320 Metode 2, PPS340 Metode 3 og PPS540/PPS550 Metode5A/B og PPS-HOVED hovedoppgaven). Hvert semester inneholder metode- og forskningsrelatert undervisning, for eksempel å skrive en semesteroppgave.
4. Ansatte som er del av ulike miljøer og nettverk nasjonalt og internasjonalt, og som aktivt publiserer ved UiS og samarbeidspartneren Stavanger universitetssykehus. Alle emneansvarlige ser ut til å ha doktorgrad.
5. Flere kurselementer gjøres i forskningsmiljøer (for eksempel Kognitiv Lab).
6. Anvendelse av forskningsbaserte undervisningsformer.

For at de ulike forskningsrelaterte delene av utdanningen skal kunne leveres på en tilfredsstillende måte, ikke minst i veiledning på hovedoppgaven, er det imidlertid vesentlig at det er nok ansatte som selv forsker på de områdene som er sentrale i profesjonsstudiet, og her er det mangler. Disse er nærmere beskrevet i punkt 3.4.1.

Universitetet må

- sørge for at det er kompetente og forskningsaktive veiledere for hovedoppgaven tilgjengelige for alle studenter på temaer innenfor de sentrale delene av studiet
- oppfylle kravene til forskningskompetanse i fagmiljø som omtalt i punkt 3.4.1.

Vurdering etter institusjonenes tilbakemelding på rapportutkast

Dette punktet henger sammen med punkt 3.4.5 under, om fagmiljøets forsknings- og utviklingsarbeid. Som vist der, mangler UiS tilstrekkelig kompetanse innen personlighetspsykologi. UiS vil dermed ikke kunne tilby undervisning, og spesielt ikke veiledning, med tilstrekkelig kobling til forskning.

Konklusjon

Nei, kravene er ikke oppfylt.

Universitetet må

- sørge for at det er kompetente og forskningsaktive veiledere for hovedoppgaven tilgjengelig innen personlighetspsykologi
- oppfylle kravene til forskningskompetanse i fagmiljø som omtalt i punkt 3.4.1

3.3.7 Ordninger for internasjonalisering

Fra studietilsynsforskriften:

§ 2-2 (7) Studietilbudet skal ha ordninger for internasjonalisering som er tilpasset studietilbudets nivå, omfang og egenart.

Vurdering

UiS har beskrevet sine mål for internasjonalisering og hva den skal bidra med. UiS har blant annet utvekslingsavtaler for lærere via Erasmus+ og Nordplus-programmene, men det er ingen tydelig redegjørelse for hvordan lærere kan utveksle fra UiS og hva det kan føre til. UiS bør avklare hva som gjelder for lærerutveksling fra UiS. Internasjonal lærerutveksling kan være en måte å sikre at ikke bare innholdet i emnene, men også måten å sette opp og undervise på blir internasjonalt preget.

Flere ansatte i fagmiljøet har internasjonal, akademisk bakgrunn. Flere ansatte har også pågående internasjonal tilknytning (for eksempel som gjesteforskere) og internasjonalt forskningssamarbeid.

Studentene vil møte lærere og gjesteforelesere fra miljøer utenfor Norge, blant annet via de internasjonale nettverkene som er tilgjengelige. Det skal også tilrettelegges slik at studentene kan skrive oppgaver i et internasjonalt miljø, via den europeiske universitetsalliansen ECIU, sammen med utenlandske studenter og lærere. Noe praksis vil også foregå i et internasjonalt miljø (dog i Norge, i et samarbeid mellom UiS og SUS).

Alle emnene, bortsett fra praksisemnene, har en betydelig mengde internasjonal litteratur (lærebøker og artikler) på engelsk i pensum. Særlig gjelder dette mer forskningsrelaterte temaer. Bærekraftsaspekter i emnene vil belyse globale problemstillinger. Dette øker studentenes forståelse av internasjonale kontekster og perspektiver, og taler for utdanningsinnholdets internasjonale forankring og gyldighet.

Konklusjon

Ja, kravene er oppfylt.

Universitetet bør

- tydeliggjøre hva hensikten med lærerutveksling fra UiS er

3.3.8 Internasjonal studentutveksling

Fra studietilsynsforskriften:

§ 2-2 (8) Studietilbud som fører fram til en grad skal ha ordninger for internasjonal studentutveksling. Innholdet i utvekslingen skal være faglig relevant.

Vurdering

UiS har en klar målsetting rundt internasjonal studentutveksling og hva den skal bidra med. Det er også en klar plan og ansvarsfordeling for hvordan studentene skal få informasjon om studentutveksling og støtte ved søknadsskriving.

UiS har flere utvekslingsavtaler for studenter. For femte semester er det bilaterale avtaler med tre universiteter i USA og Australia. Det er også en multilateral avtale gjennom Erasmus+ via Nordlysnettverket der det i søknaden skrives at det er Stockholms universitet som er mest relevant ut fra faginnhold.

UiS har videre en klar plan for hvordan studenten ikke skal miste fremgang under studentutveksling, og avtalene er på riktig nivå. De bilaterale avtalene ser ut til å gjelde cirka 1-2 studenter per år på friplasser UiS ikke betaler for, samt ekstra betalte plasser ved Griffith, SUNY Brockport og Monterey Bay. Avtalene skal fornyes med SUNY Brockport og Monterey Bay, hvor det planlegges flere plasser med psykologiinnretning. Ytterligere avtaler er planlagt inngått med seks andre internasjonale universiteter med fokus på utveksling for psykologistudenter.

Det er lagt ved en bilateral avtale for 12. semester (hovedpraksis) med et nasjonalt senter for psykisk helse for ungdom i Australia. I søknaden skriver UiS kort om at studentene kan reise ut på praksisutveksling 12. semester, men det er uklart hvordan UiS kan sikre kvalitet og relevans for den norske psykologutdanningen. Det må beskrives hvordan dette skal følges opp av UiS, og hvordan det skal sikres at praksisopplæringen som studentene får i Australia er relevant for norske forhold.

Universitetet må

- beskrive hvordan de skal sikre at studenter som har hovedpraksis i Australia får praksisopplæring som er faglig relevant for å jobbe som psykolog under norske forhold

Vurdering etter institusjonenes tilbakemelding på rapportutkast

I den reviderte studieplanen er det mer detaljert informasjon om innhold og kvalitetssikring av gjennomføringen av hovedpraksisen på utveksling i Australia. UiS skriver at praksisemnet skal gjennomføres i tråd med de samme læringsmål, vurderingsformer og arbeidskrav som hovedpraksis som gjennomføres i Norge. De skriver videre at kvalitetssikring skjer ved hjelp av praksisavtalen mellom UiS og Orygen i Australia, samt at emneansvarlig ved UiS har kontakt med praksisplassen tre ganger per semester.

Komiteen anser derfor at UiS på en tilfredstillende måte har beskrevet hvordan de skal sikre at studenter som har hovedpraksis i Australia får praksisopplæring som er faglig relevant for å jobbe som psykolog under norske forhold.

Konklusjon

Ja, kravene er oppfylt.

3.3.9 Praksisavtaler

Fra studietilsynsforskriften:

§ 2-2 (9) For studietilbud med praksis skal det foreligge praksisavtale mellom institusjon og praksissted.

Vurdering

UiS har lagt opp til praksis med observasjon av samspill i barnehage og skole i tredje semester, samt internpraksis åttende, niende og tiende semester, og hovedpraksis i 12. semester. En klinikkjef med spesialistkompetanse vil være leder for praksis og veiledning. Det totale omfanget skal utgjøre minimum 40 uker, hvorav hovedpraksis utgjør 20 uker fulltids sammenhengende utplassering, og 20 uker utgjør ekstern eller intern praksis.

Det er positivt at det foreligger signerte avtaler ved flere av praksisstedene, men avtalene sier ikke noe om hvordan den enkelte praksisplass vil kunne fylle læringsutbytte eller hvor mange studenter de forplikter seg til å ta imot. Det er særlig sentralt å sikre at alle studentene vil få erfaring fra ulike pasientgrupper (barn til eldre), fra ulike nivåer (1.linje til 3.linje). Det er også uklart på hvilken måte samarbeidsinstitusjon kan gi tverrprofesjonell erfaring, og mulighet til selvstendighet i tilknytning til utredning, diagnostisering og behandling. Helse Stavanger HF vil for eksempel ta imot studenter ved alle avdelingene med psykologspesialistkompetanse. Det er derfor uklart hvilke nivå og hvilke pasientgrupper de vil kunne tilby fast. UiS må videre forplikte seg til å sikre at praksisstedene har veilederkompetanse på de ulike praksisplassene, noe som blir særlig viktig i kvalitetssikringen av studentenes læringsutbytte.

Universitetet må

- i avtalene si noe om omfang og antall studenter hver praksisplass forplikter seg til, og hvilke type erfaringer og veiledning studentene skal motta
- spesifisere hvilke pasientgrupper som er målgruppen på de ulike praksisplassene, enten i praksisavtalene eller i tekst
- konkretisere på hvilken måte samarbeidsinstitusjon kan gi tverrprofesjonell erfaring, gi mulighet til selvstendighet i tilknytning til utredning, diagnostisering og behandling

Vurdering etter institusjonenes tilbakemelding på rapportutkast

UiS har vedlagt oppdaterte praksisavtaler. Det er vedlagt beskrivelse av omfang og antall studenter de ulike praksisplassene forplikter seg til. Det er dokumentert ulike typer hovedpraksis og observasjon på psykiatrisk sengepost over to dager, to ukers gruppebasert ferdighetstrening på 10. semester ved Helse Stavanger, og hospitering på skole/barnehage og helse og omsorg i samarbeid med Sola kommune, Eigersund kommune, Karmøy kommune, Gjelsdal kommune.

Komiteen anser på denne bakgrunn at kravet til praksisplasser er oppfylt.

Konklusjon

Ja, kravet er oppfylt.

3.3.10 Avgrensning og bredde

Studiekvalitetsforskriften:

§ 3-2 (1) Mastergradsstudiet skal være definert og avgrenset og ha tilstrekkelig faglig bredde.

Vurdering

Studietilbudet er definert i henhold til forskriften om nasjonal retningslinje for psykologiutdannelsen, som skal sikre et nasjonalt likeverdig faglig nivå. Her stilles det krav til både breddekunnskap og inngående kunnskap. UiS har vedlagt emnebeskrivelser for 32 emner over seks år som viser tilfredsstillende avgrensning. UiS viser også god bredde innenfor de ulike basaldisiplinene og metode.

Studieplanen presentert av UiS viser imidlertid mindre faglig fokus på psykologrollen, etikk og kommunikasjon enn ved andre studiesteder som tilbyr profesjonsutdannelsen i psykologi. Komiteen anser likevel at mastergradsstudiet er definert og avgrenset, og at det har tilstrekkelig faglig bredde.

Konklusjon

Ja, kravene er oppfylt.

3.4 Krav til fagmiljø

3.4.1 Fagmiljøets sammensetning, størrelse og kompetanse

Fra studiekvalitetsforskriften:

§ 3-2 (2) Mastergradsstudiet skal ha et bredt og stabilt fagmiljø som består av tilstrekkelig antall ansatte med høy faglig kompetanse innenfor utdanning, forskning eller kunstnerisk utviklingsarbeid og faglig utviklingsarbeid innenfor studietilbudet. Fagmiljøet skal dekke fag og emner som studietilbudet består av. De ansatte i fagmiljøet skal ha relevant kompetanse.

Fra studietilsynsforskriften:

§ 2-3 (1) Fagmiljøet tilknyttet studietilbudet skal ha en størrelse som står i forhold til antall studenter og studiets egenart, være kompetansemessig stabilt over tid og ha en sammensetning som dekker de fag og emner som inngår i studietilbudet.

Vurdering

Ut fra studiekvalitetsforskriften § 3-2 andre ledd og studietilsynsforskriften § 2-3 første ledd kreves et høyt faglig kompetent og stabilt miljø ved studiet som dekker de emnene som inngår i studietilbudet. Stabiliteten og omfanget vil være truet dersom fagmiljøene består av bare et fåtall personer, og også om personene har en løsere tilknytning (midlertidig ansatte).

Fagmiljøets sammensetning viser 21 professorer, hvorav fire er professor i psykologi eller pedagogisk psykologi. Av disse fire har to dobbeltkompetanse, to er ikke psykolog. Videre er

det tilknyttet 18 i 100 % fast stilling med førsteamanuenskompentanse, hvorav syv er i psykologi eller pedagogisk psykologi. Fem av disse er utdannet psykolog.

Utover at medlemmene av fagmiljøet selv har utdanning i psykologi vises kompetanse som er relevant for de delene av studietilbudet som er særlig sentrale (emnene 5-12, se punkt 3.4.4) gjennom forskning. Denne forskningen er gjennomgått i punkt 3.4.5, og komiteen mener at det ikke er tilstrekkelig forskningskompetanse innen personlighetspsykologi og utredning og behandling av barn og unge. En vesentlig del av forskningen innen sosialpsykologi kom fra én person som har sin hovedstilling i USA og en 20 % bistilling ved UiS. Samlet sett vurderes både kompetansen, størrelsen og stabiliteten innen fagmiljøet som skal dekke sosialpsykologi som ikke tilfredsstillende.

For undervisning i de kliniske emnene vil en forvente at de fast ansatte ved studietilbudet har dobbeltkompetanse. Det vil si at de i tillegg til vitenskapelig kompetanse på minst førstestillingsnivå også har spesialistkompetanse i klinisk psykologi. Psykologifaget er slik at det kun er moderat overlapp mellom kompetanse fra klinisk voksen psykologi og klinisk barnekompetanse. Dette reflekteres også i at dette er to ulike kliniske spesialiteter. For å dekke undervisningen i psykologisk behandling og utredning må begge dekkes. Det er i tillegg et krav i de nasjonale retningslinjene for psykologutdannelsen at kandidatene skal kunne gjennomføre selvstendige nevropsykologiske utredninger. I studieplanen er det også et emne i klinisk nevropsykologi. Relevant kompetanse for å undervise i dette vil være dobbeltkompetanse innen klinisk nevropsykologi. Komiteen har ikke klart å finne ut om det finnes tilstrekke kompetanse innen klinisk nevropsykologi (dobbeltkompetanse), da det i flere tilfeller ikke er oppført hvilken spesialitet den enkelt har, og noen ganger er personer omtalt som "klinisk psykolog" uten at det fremgår hvilken kompetanse som ligger bak en slik betegnelse.

Ut fra CV-er med mer har imidlertid komiteen kommet frem til at av de fem som blir omtalt som kliniske psykologer har to ikke norsk godkjenning som spesialist, men har psykologutdanning fra utlandet. En er under utdanning i spesialiteten i allmenn- og samfunnspsykologi og to er utdannet psykolog, men oppgir ikke noen spesialistutdanning. Det er imidlertid to av de fast ansatte som på søknadstidspunktet har dobbeltkompetanse. I den tabellariske oversikten fra UiS står dette oppført som to årsverk. Den ene er imidlertid ansatt 50 % og har spesialisering innen barn og unge. For den andre står det ikke oppgitt spesialitet, men vedkommende er ansatt i 100 %, hvorav 40 % er allokert til HR-avdelingen hvor vedkommende arbeider som organisasjonspsykolog. Det er derfor nærliggende å tro at vedkommende er spesialist i organisasjonspsykologi, noe som ikke vil dekke kompetansen som spesialist i klinisk psykologi. Dette vites imidlertid ikke.

Det er videre en ph.d.-student som har spesialistkompetanse, men hvilken type spesialisering er ikke oppgitt. Flere av de fast vitenskapelig ansatte er imidlertid under spesialisering på søknadstidspunktet. To av disse er i 100 % stilling og er snart ferdig spesialist i klinisk voksenpsykologi. Det er i tillegg knyttet to psykologspesialister til studietilbudet gjennom II-stillinger. For et psykologstudium som skal ende opp med at de uteksaminerte studentene gis autorisasjon som psykolog og kan ta behandlingsansvar, må en forvente at fagmiljøet har høy og stabil kompetanse innen klinisk barne- og ungdomspsykologi og klinisk voksenpsykologi, og i tillegg være godt dekket innen klinisk nevropsykologi.

Selv om det på søknadstidspunktet kun var 1,1 stillingsandeler med fast ansettelse og dobbeltkompetanse (muligens kun 0,5 stilling innen klinisk psykologi), er to andre under spesialisering. En instabilitet innen ett klinisk område kan vanskelig dekkes opp av kliniske

spesialister på et annet område. Som et minimum anser komiteen at UiS må ha minst to personer med dobbeltkompetanse innen hver av de tre områdene barn, voksen og nevro. En forventer at det når de som er i et spesialistløp blir ferdige vil det være tilsvarende om lag 3 årsverk med ansatte med dobbeltkompetanse, noe som på generelt grunnlag ikke vil være tilstrekkelig for å kunne tilby et stabilt faglig miljø innen klinisk psykologi, herunder klinisk barn, voksen og nevro. De som er under utdanning er dette innen klinisk voksenpsykologi, noe som vil kunne gi tilstrekkelig stabilitet innen klinisk voksenpsykologi. UiS må derfor ansette slik at de har tilstrekkelig stabilitet innen klinisk barne- og ungdomspsykologi og nevropsykologi.

Universitetet må

- ansette minst en person med førstestillingskompetanse innen hvert av de tre områdene personlighetspsykologi, sosialpsykologi og utredning og behandling av barn og unge
- ansette slik at det totale miljøet med dobbeltkompetanse innen psykologisk utredning og behandling av barn og unge tilsvarer to hele stillinger
- ansette slik at det totale miljøet med dobbeltkompetanse innen klinisk nevropsykologi tilsvarer minst to hele stillinger

Vurdering etter institusjonenes tilbakemelding på rapportutkast

Personlighetspsykologi. UiS skriver i sitt tilsvarende at de har to nyansatte, en person i 100 % stilling og en i 50 % innen personlighetspsykologi. Den angitte nytilsatte i 100 % stilling står oppført i Vedlegg 3 og 5 som nyansatt, men i den opprinnelige søknaden står vedkommende også oppført med en 100 %-stilling. Denne personen er følgelig allerede inkludert i komiteens vurderinger.

Den nytilsatte i 50 % hevdes å ha kompetanse innen personlighetspsykologi, men komiteen deler ikke det synet. Til tross for at det i ett arbeid er brukt et personlighetsinventorium, er fagpersonens forskning og interesse rettet mot impulskontrollforstyrrelser ved Parkinsons sykdom.

UiS mener videre at komiteen har oversett kompetanse innen personlighetspsykologi hos to av de ansatte. Som understøttelse for sitt syn at det er kompetanse innen personlighetspsykologi som er oversett viser UiS til en liste med arbeider som strekker seg fra 1993 til 2015, med en hovedvekt av arbeider mellom 2003 og 2011. For å vurdere om fagmiljøet har oppdatert kompetanse har komiteen først og fremst vurdert arbeider de siste fem år før søknadstidspunktet, i tråd med veiledningen fra NOKUT om hvilket materiale som skal være med i søknad. Innlemmingen av arbeidet som nå er lagt ved endrer ikke komiteens vurdering. Komiteen finner ikke at forskningsmiljøet innen personlighetspsykologi er styrket.

Sosialpsykologi. UiS skriver at det er ansatt to nye personer i 100 % stilling innen sosialpsykologi siden forrige søknad. Den ene av disse var allerede ansatt i 100 % stilling i den opprinnelige søknaden og er den samme personen som det er vist til innen personlighetspsykologi (over). Den andre nyansatte har en god produksjon av vitenskapelige arbeider i velrenomerte tidsskrift. En vesentlig del av disse arbeidende omhandler hvordan og når ulike kjente sosialpsykologiske fenomen fremtrer og endrer seg hos henholdsvis små barn og eldre. Innretningen kan således sies å være innen kognitiv utviklingspsykologi og utvikling av holdninger, verdier og vurderinger, med vekt på

småbarns preferanser for prososialitet versus antisosialitet og moralbedømminger hos eldre. Arbeidene er gjennomgående publisert i utviklingspsykologiske tidsskrift og i tidsskrift omkring kognisjon. Til tross for fokus på endring og utvikling omhandler altså disse arbeidene også sosialpsykologiske fenomen og problemstillinger og viser god kompetanse innen sosialpsykologi. Det er således komiteens vurdering at disse arbeidene gir et godt tilskudd til fagmiljøets kompetanse og forskning innen sosialpsykologi.

En professor i sosialt arbeid er i tillegg nå oppført å skulle bidra inn i studieprogrammet og angis å ha kompetanse innen sosialpsykologi, nærmere bestemt sosial identitetsteori. I Vedlegg 3 er imidlertid vedkommende oppført med å skulle bidra til undervisningen i kvalitativ metode. Arbeidene de siste fem år handler om fengselssystemet og dets organisering, samarbeid innad i fengselssystemet, kvinner i fengsel, og omkring tilbudet til de med tannlegeskrekk. Den ansatte i sosialt arbeid viser stor forskningsproduksjonen innen fengsels- og helsetjenesteforskning, men komiteen er ikke av den oppfatning at dette er sosialpsykologi.

Oppsummeringsvis er det knyttet ytterligere personer til studieprogrammet og enkelte av disse bidrar tydelig til å styrke kompetansen innen sosialpsykologi slik at denne nå er tilstrekkelig.

Utredning og behandling av barn og unge. Det er flere nyansatte innen dette feltet, en i 100 %, en i 50 % og en i 20 % stilling. Den ansatte i 100 % stilling har en forskningsmessig bakgrunn som er klart relevant med flere arbeider omkring effekten av psykologisk behandling. Disse ble imidlertid publisert mellom 2004 og 2013. Det er to arbeider siste fem år hvorav ett var regnet med i komiteens forrige vurdering. Den ansatte i 50 % stilling har en forskningsprofil som også er klart relevant (spiseproblemer og kroppssopplevelse), men her er det kun to arbeider siste fem år. Den ansatte i 20 % bistilling har imidlertid en rekke relevante arbeider innen klinisk psykologi siste fem år, som gruppetiltak for depresjon, utvikling av aggresjon, prediktorer for depresjon og om mobbing. I sitt tilsvarende lister UiS opp arbeider innen ulike temaområder som komiteen beskrev som typisk kliniske (diagnostikk, etiologi, nosologi, behandling). Selv om en rekke av disse arbeidene er eldre bidrag, er det også tilkommet ny og relevant forskning fra miljøet siden søknaden ble sendt, det vil si i 2021. Samlet sett mener komiteen at fagmiljøet nå er av tilstrekkelig størrelse og har den tilstrekkelige kompetansen innen utredning og behandling av barn og unge.

Dobbeltkompetanse barn og unge. Det er nå ansatt to personer i til sammen 1,5 årsverk som har dobbeltkompetanse innen klinisk barne- og ungdomspsykologi. Sammen med den eksisterende kompetansen er nå miljøet av tilstrekkelig omfang og med rett kompetanse.

Dobbeltkompetanse klinisk nevropsykologi. Det er kommet til to nyansatte, hver i 50 % stilling, som har dobbeltkompetanse innen klinisk nevropsykologi. I tillegg er det ansatt en professor innen området eldre og demens som har en hovedprofil mot kognitiv psykologi, samt en i klinisk eldrepsykologi som også har en kognitiv profil på sitt arbeide. Selv om de siste ikke formelt sett har klinisk spesialitet innen klinisk nevropsykologi, er deres profil og kompetanse også innen dette feltet. Sammen med de eksisterende kreftene som ble vurdert forrige gang, er vurderingen fra komiteen at miljøet nå er av tilstrekkelig styrke og har den nødvendige kompetansen innen klinisk nevropsykologi for et profesjonsstudium.

Konklusjon

Nei, kravene er ikke oppfylt.

Universitetet må

- ansette minst en person med førstestillingskompetanse innen personlighetspsykologi

3.4.2 Fagmiljøets utdanningsfaglige kompetanse

Fra studietilsynsforskriften:

§ 2-3 (2) Fagmiljøet tilknyttet studietilbudet skal ha relevant utdanningsfaglig kompetanse.

Vurdering

UiS har 21 faste ansatte med professorkompetanse, samt 19 førsteamanuensis tilknyttet faget i mer enn 50 % stilling, hvorav 18 av disse har emneansvar. Svært mange av de ansatte tilknyttet profesjonsstudiet i psykologi viser til erfaring med forelesninger og veiledning, og ni av de med emneansvar har formell universitetspedagogisk kompetanse eller har påbegynt kurs. Det vil si at kun halvparten av de med emneansvar har formell pedagogisk kompetanse.

UiS tilbyr imidlertid et eget kurs i universitetets -og høyskolepedagogikk. Dette basiskurset innen universitetspedagogikk på minimum 200 timer tilbyes alle nytilsatte med minimum 50 % stilling ved UiS. Selv om kurset kun tilbys på norsk, anser komiteen dette som tilstrekkelig for å oppfylle kravet.

Konklusjon

Ja, kravet er oppfylt.

Universitetet bør

- sørge for at alle emneansvarlige og undervisere gjennomfører kurs i universitetspedagogikk før oppstart av profesjonsutdannelsen i psykologi
- tilby universitetspedagogisk kurs også til engelskspråklig ny-tilsatte

3.4.3 Faglig ledelse

Fra studietilsynsforskriften:

§ 2-3 (3) Studietilbudet skal ha en tydelig faglig ledelse med et definert ansvar for kvalitetssikring og -utvikling av studiet.

Vurdering

Den daglige ledelsen og overordnet ansvar for studiet er underlagt instituttleder, som har ansvar for utvikling av emner og studieprogram. Videre er instituttleder ansvarlig for gjennomføring og utvikling av studieprogrammene. Instituttleder er underlagt dekan på fakultetet, og det er dekan og prodekan som har det overordnede ansvar for å sikre forsvarlig ledelse og er ansvarlig for blant annet emne -og programrevisjon.

Videre på fakultetsnivå er fakultetsstyret ansvarlig for blant annet kvalitetsarbeidet, læringsmiljøet og studieporteføljen, og det er opprettet et studieporteføljeutvalg som er rådgivende organ for dekanen. Formålet til utvalget er blant annet å sikre kvalitet i

studieporteføljen. Studieporteføljeutvalget består av studieprogramledere, studentrepresentanter og representant for det administrative personalet.

Det vil også være en klinikkisjef som er tilknyttet fakultetet, og vedkommende er likestilt med instituttleder og vil rapportere til dekan. Klinikksjef vil være ansvarlig for driften av internklinikkene som er regulert av helsetilsynet og gjeldene helselovverk. Klinikksjef er også behandlingsansvarlig og vil også være ansvarlig for veilederne tilknyttet internpraksis.

Ansvar for kvalitetssikring er godt beskrevet, og det er en tydelig faglig ledelse med klart definerte ansvar og roller, både på instituttnivå og fakultetsnivå. Sammensetningen i fakultetsstyret, studieporteføljeutvalget, instituttstyret studieprogramråd og fagråd er svært godt sammensatt hvor eksterne representantene, vitenskapelig ansatte, ledelsen, administrasjon og studenter virker å være godt representert på alle nivåer.

Konklusjon

Ja, kravet er oppfylt.

3.4.4 Tilsatte i hovedstillinger og sentrale deler

Fra studietilsynsforskriften:

§ 2-3 (4) Minst 50 prosent av årsverkene knyttet til studietilbudet skal utgjøres av ansatte i hovedstilling ved institusjonen. Av disse skal det være ansatte med minst førstestillingskompetanse i de sentrale delene av studietilbudet. I tillegg gjelder følgende krav til fagmiljøets kompetansenivå:

- a) For studietilbud på bachelorgradsnivå skal fagmiljøet tilknyttet studiet bestå av minst 20 prosent ansatte med førstestillingskompetanse
- b) For studietilbud på mastergradsnivå skal 50 prosent av fagmiljøet tilknyttet studiet bestå av ansatte med førstestillingskompetanse, hvorav minst 10 prosent med professor- eller dosentkompetanse.
- c) For studietilbud på doktorgradsnivå skal fagmiljøet tilknyttet studiet bestå av ansatte med førstestillingskompetanse, hvorav minst 50 prosent med professorkompetanse.

Vurdering

I søknaden fremgår det at det er behov for minst 45 årsverk knyttet til studiet. Fagmiljøet består av 55 personer i 100 % hovedstilling (hvorav 20 professorer og 18 førsteamanuenser), to personer i 50 % hovedstilling (hvorav en professor og en førsteamanuensis) og fem personer med 20 % bistilling. Til sammen utgjør dette 57 årsverk. Flertallet av årsverkene knyttet til studietilbudet utgjøres således av ansatte i hovedstillinger ved institusjonen, hvor flertallet er professorer og førsteamanuenser. Alle emner i studiet ledes av ansatte med professor- eller førsteamanuensiskompetanse etter det som kan leses ut av fagmiljøtabellen.

Det bemerkes at 26 ansatte ser ut til å ha psykologi som fagfelt (uklart for enkelte ansatte). En stor del av årsverkene knyttet til studiet ser dermed ikke ut til å ha en hovedstilling innenfor psykologi. Det skal imidlertid sies at enkelte emner, som for eksempel statistikk, kan hevdes å være knyttet til forskningsmetode, som er et sentralt innhold i studietilbudet. I 2021 var det 13 fast ansatte i 100 % ansettelse med minst førstekompetanse i psykologimiljøet og seks ph.d.-stipendiater. Antall ansatte med minst førstekompetanse i

psykologimiljøet planlegges å øke til 30-35 innen 2025, noe som vi vurderer som svært viktig for studiet.

Hva som inngår i de sentrale delene, har UiS omtalt som tilsvarende de som er beskrevet i de nasjonale retningslinjene for psykologutdanning. UiS har delt disse i syv deler. Komiteen mener det er formålstjenlig å differensiere mellom basaldisipliner og mellom de ulike kliniske emnene siden det er meget begrenset kompetanseoverlapp mellom disse emne. Dette gir 14 sentrale emner. Disse er (1) vitenskapsteori og (2) psykologiens historie, (3) psykologisk forskningsmetode og (4) akademisk formidling, psykologiske basaldisipliner og deres anvendelsesområder (nærmere bestemt hhv (5) biologisk psykologi, (6) utviklingspsykologi, (7) personlighetspsykologi, (8) kognitiv psykologi og (9) sosialpsykologi), psykologisk utredning og behandling (hhv (10) barn og unge, og (11) voksne og eldre), (12) helsefremmende og forebyggende psykologisk arbeid, (13) psykologrollen, (14) kommunikasjon og ledelse.

Andre steder i søknaden skriver UiS om tre andre viktige kompetanseområder, nemlig tjenestedesign, velfersteknologi, og kvalitet og pasientsikkerhet. De nasjonale retningslinjene skiller ikke mellom ulike grader av sentralitet. Komiteen er imidlertid av den oppfatning at psykologiske basaldisipliner (delene 5-9 over) samt behandling og helsefremming/forebygging (delene 10-12 over) kan ansees som mer sentrale i utdanningen og senere yrkesutøvelse enn de øvrige emnene. (Se nærmerevurdering i punkt 3.4.5.) Det er ansatte med førstestilling i alle disse delene.

Konklusjon

Ja, kravene er oppfylt.

Universitetet bør

- ved nyansettelser, sørge for å oppfylle kravene til forskningskompetanse og klinisk kompetanse i fagmiljøet, som beskrevet i punkt 3.4.1

3.4.5 Fagmiljøets forsknings- og utviklingsarbeid

Fra studiekvalitetsforskriften:

§ 3-2 (3) Fagmiljøet skal kunne vise til dokumenterte resultater på høyt nivå og resultater fra samarbeid med andre fagmiljøer nasjonalt og internasjonalt. Institusjonens vurderinger skal dokumenteres slik at NOKUT kan bruke dem i arbeidet sitt.

Fra studietilsynsforskriften:

§ 2-3 (5) Fagmiljøet tilknyttet studietilbudet skal drive forskning og/eller kunstnerisk utviklingsarbeid, og faglig utviklingsarbeid, og skal kunne vise til dokumenterte resultater med en kvalitet og et omfang som er tilfredsstillende for studietilbudets innhold og nivå.

Vurdering

Scientist-practioner modellen som skal brukes innebærer at det må være et sterkt vitenskapelig fundament, og gjerne ansatte i fagmiljøet som representerer og legemliggjør denne modellen. I fagmiljøet er det 40 i førstestilling ansatt i hovedstillinger (21 professorer

og 19 førsteamanuenser). Disse driver forskning i ulik grad. De fleste av dem ser imidlertid ikke ut til å være innenfor psykologimiljøet. Det vitenskapelige miljøet med psykologi som faglig grunnlag er ikke særlig stort (13 fast ansatte i 100 % stillinger med førstekompetanse eller professorkompetanse og 6 stipendiater), men det er under utvikling i forbindelse med at UiS nå søker om akkreditering av profesjonsstudiet i psykologi.

Ut fra studietilsynsforskriftens § 2-3 femte ledd må UiS kunne vise til dokumenterte resultater med en kvalitet og et omfang som er tilfredsstillende for studietilbudets innhold og nivå. Studietilbudets innhold er definert ut fra kompetanseområdene (17 i tallet) som er redegjort for i punkt 3.4.4. Særlig viktig er de mest sentrale delene, nemlig områdene 5-12, det vil si psykologiske basaldisipliner, klinisk barn/unge og klinisk voksen samt forebygging/helsefremming. En spesiell vekt er derfor lagt på vurderingen av kvaliteten og omfanget av forskningsresultatene innen disse områdene. Komiteen vil også forvente at fagmiljøet kan tilby veiledning av hovedoppgaver innen de mest sentrale delene av psykologien, det vil si emnene 5-12, også med tanke på at studiet gir rett til å arbeide som psykolog og gi helsehjelp til personer med psykiske vansker. En må følgelig forvente dokumentert kompetanse innen disse feltene.

Biologisk psykologi: Flere av de vitenskapelige ansatte har publisert bidrag innen biologisk psykologi, slik som omkring smerte, opplevd sykkelighet og hjerneaktivering. Grenseoppgangen mellom biologisk og kognitiv psykologi er imidlertid flytende. Her er resultatene av tilfredsstillende omfang og kvalitet.

Utviklingspsykologi: Her er det også flere bidrag fra flere vitenskapelig ansatte, spesielt innen tema som grenser opp til læring eller som kan være viktige for læring, slik som selvtillit og selvoppfattelse. Utover tilknytning til skole og læring har imidlertid slike sider ved utviklingen en videre betydning for en rekke livsområder. Samlet sett synes forskningen å være av tilstrekkelig omfang og er utført av flere personer. Kravet til kvalitet og omfang er oppfylt.

Personlighetspsykologi: Det finnes noe forskning som kan sies å falle inn under personlighetspsykologi, slik som omkring motivasjon, skam og kontinuitet i selvet. Det er én person som har publisert et fåtall artikler om dette, de siste 5 årene. Utover denne ene, finnes det en ansatt i 20 % midlertidig stilling med hovedstilling i USA, som er en produktiv forsker som også har en del publikasjoner som faller inn under personlighetspsykologi. Samlet sett er imidlertid omfanget ikke tilfredsstillende for denne delen av studietilbudet.

Kognitiv psykologi: Her finnes det bidrag fra en rekke av de fast ansatte, slik at både omfang og kvalitet er ivaretatt.

Sosialpsykologi: Som for personlighetspsykologi finnes det en del bidrag, men disse er i all hovedsak representert ved én person, den samme personen som har publisert innen personlighetspsykologi. Omfanget er imidlertid større enn ved personlighetspsykologi. Den samme eksterne professoren som er nevnt under personlighetspsykologi ansatt (midlertidig 20 %-stilling) har også publisert innen sosialpsykologisk relevante tema. Samlet sett vurderer derfor komiteen omfanget og kvaliteten av forskningsresultatene innen sosialpsykologi så vidt til å tilfredsstillende kravet, men flere resultater er klart ønskelig.

Psykologisk utredning og behandling av barn og unge: Det finnes noe forskning i faggruppen omkring brukervedvirkning i barne- og ungdomspsykiatrien. Det er også noen arbeider omkring psykisk helse i skolen, men dette faller primært inn under helsefremmende og forebyggende arbeid og ikke utredning og behandling av barn og unge med psykiske lidelser. Professoren i bistilling fra USA har også utført noe forskning som kan

falle inn under utredning og behandling av barn og unge, men dette er et fåtall arbeidere. I beskrivelsen av fagmiljøet viser UiS til prosjekter omkring behandling av emosjonelle lidelser hos barn, gjennomført av en forskningsgruppe ved BUPA (SUS). Slikt samarbeid er verdifullt. Lederen for forskningsprosjektet er oppført som sentral fagperson, men gjenfinnes ikke som ansatt ved UiS. Ansatte ved UiS har skrevet en bok "Psykisk helse i skolen", men selv om dette kan være en verdifull innføring, finner ikke komiteen at dette kan erstatte ordinær forskning, kvalitetsmessig. Ut over det ovenstående finner ikke komiteen noe forskning av betydning om psykiske vansker og lidelser hos barn og unge som angår sentrale tema som diagnostikk, nosologi, etiologi, utredning og behandling. Samlet sett er forskningsresultatene her klart mangelfulle.

Psykologisk utredning og behandling av voksne: Ved UiS/SUS finnes det en stor og kvalitativt god forskning som temamessig faller inn under klinisk voksenpsykologi. Selv om det meste av dette er sentrert rundt psykoser, er det også arbeid rundt andre tema, som rus og familiebehandling. Samlet sett ansees derfor kravene til omfang og kvalitet å være oppfylt.

Helsefremmende og forebyggende psykologisk arbeid: Her har flere av de vitenskapelig ansatte levert bidrag, innen varierte tema. Både omfangskravet og kvalitetskravet er dekket.

Det er også sentrale deler av studiet hvor det tradisjonelt har vært langt mindre forskning enn i de ovenstående områdene, ved internasjonale såvel som ved norske psykologi-institusjoner. Dette gjelder vitenskapsteori og psykologiens historie, psykologisk forskningsmetode, psykologrollen, samt kommunikasjon og ledelse. Disse er forskningsmessig beskjedent dekket. Selv om det er tilknyttet en rekke personer med filosofibakgrunn til studiet synes ikke deres forskning å ligge innen vitenskapsteori. Det er noe metode-relatert forskning, mest knyttet opp til vurdering av reliabilitet og validitet i de måleinstrumentene de enkelte forskere har brukt, men det finnes også noe annen innretning på metodeforskningen. Noe forskning på ledelse finnes, men kommunikasjonsforskning og forskning omkring psykologrollen er nær fraværende. Hva gjelder tjenestedesign, velferdsteknologi, samt kvalitet og pasientsikkerhet er disse temaene langt bedre dekket gjennom de miljøene ved UiS som allerede har dette som sine undervisnings- og forskningstemaer.

Nivå på forskning: Etter studiekvalitetsforskriften skal resultatene være på et høyt nivå, og ut fra studietilsynsforskriften skal resultatene ha en kvalitet som er tilfredsstillende for studietilbudets nivå, det vil si tilfredsstillende for undervisning på mastergradsnivå.

Det faller utenfor komiteens oppdrag å gjennomføre en full evaluering av kvaliteten av forskningen i fagmiljøet. Selv om validiteten av nivå 2 publikasjoner som indikator på kvalitet er diskutabel, har komiteen valgt å støtte seg på dette når det gjelder vurdering av miljøet som helhet.

Komiteen vil forvente et godt innslag av publiseringer på nivå 2, dersom kravet om kvalitet skal være tilfredsstillende. I søknaden vises det til at om lag 20 % av forskningsartiklene ved forskningsmiljøet ved SUS er publisert i nivå 2 tidsskrifter. Det er imidlertid fagmiljøet ved UiS som skal vurderes, og herunder forskningsresultater for studietilbudet, det vil si innen psykologi. Særs viktig vil kvaliteten innen de sentrale delene ved studietilbudet være.

Komiteen finner en rekke artikler fra faggruppen på nivå 2, publisert siste 5 år. En vesentlig del av dette er publisert på andre tema enn psykologi, slik som sykepleie, pedagogikk og geriatri. Et relativt stort tilfang av nivå 2 artikler finnes innen biologisk psykologi og

nevrovitenskap samt psykoseforskning, og disse temaene utgjør hovedtyngden av publiseringen på dette nivået i fagmiljøet. I tillegg står den ovenfornevnte amerikanske professoren for en rekke kvalitativt meget gode bidrag omkring barn og unges psykososiale fungering, inklusive i en skolekontekst.

Innslaget av nivå 2 publikasjoner er således lavt på en rekke av de sentrale områdene innen studietilbudet, og det er følgelig ønskelig at UiS legger til rette for mer kvalitativ god forskning innen de sentrale områdene i studietilbudet som ikke er nevnt over.

Universitetet må

- sørge for dokumenterte forskningsresultater innen to felt, personlighetspsykologi og psykologisk utredning og behandling av barn og unge. Dette kan skje gjennom nyansettelser og/eller at de som allerede er i fagmiljøet publiserer av tilstrekkelig omfang og kvalitet innen disse to delene av studietilbudet.

Vurdering etter institusjonenes tilbakemelding på rapportutkast

Personlighetspsykologi. Som vi skrev i rapportutkastet finnes det noe forskning innen personlighetspsykologi, men omfanget var beskjedent og det var kun én ansatt som stod bak dette. Denne personen sies nå å være nyansatt, men disse publikasjonene er allerede hensyntatt i og med at denne personen var oppført som ansatt i 100 % stilling ved den opprinnelige søknaden. Som gjennomgått i punkt 4.1.6 over, er forskningen til de øvrige personene som regnes inn i personlighetspsykologimiljøet enten for gamle eller omhandler ikke personlighet.

Psykologisk utredning og behandling av barn og unge. Her er det kommet til en rekke nytilsettinger hvor hver har noe, om enn ganske begrenset, forskning siste 5 år. Spesielt én som er tilsatt i en 20 % bistilling har imidlertid en noenlunde omfattende og relevant forskningsproduksjon. Samlet sett synes nå miljøet å ha en vitenskapelig kompetanse som er tilstrekkelig.

Konklusjon

Nei, kravene er ikke oppfylt.

Universitetet må

- sørge for dokumenterte forskningsresultater innen personlighetspsykologi

Universitetet bør

- sørge for mer kvalitativ god forskning innen utviklingspsykologi, sosialpsykologi og kognitiv psykologi

3.4.6 Fagmiljøets eksterne faglige deltakelse

Fra studietilsynsforordningen:

§ 2-3 (6) Fagmiljøet tilknyttet studietilbud som fører fram til en grad skal delta aktivt i nasjonale og internasjonale samarbeid og nettverk som er relevante for studietilbudet.

Vurdering

Stavanger universitetssjukehus er en primær samarbeidspartner for både forskning og utdanning. Dette er en åpenbar styrke for den aktuelle utdannelsen, og skaper muligheter ikke minst for de kliniske delene av studietilbudet.

UiS beskriver at samarbeidsrelasjonene har mange former, og skriver at samarbeidene de har listet opp «inkluderer samarbeid om forskningsprosjekter, formidling, tverrfaglig og teknologisk utvikling og om kunnskapsutvikling på tematiske områder». Deretter listes det opp samarbeidspartnere for det samfunnsvitenskapelige fakultet, fakultet for utdanningsvitenskap og humaniora, og det helsevitenskapelige fakultet. Samarbeidene kan være fra hele universiteter til forskningsinstitutter, og nettverk. Det er imidlertid vanskelig å få et godt bilde av nøyaktig hvilke samarbeid som finnes og hva de ansattes rolle i samarbeidene er. Noen av samarbeidene og nettverkene som beskrives i søknaden er knyttet til andre miljøer ved UiS enn de som ser ut til å komme direkte i kontakt med profesjonsstudiet i psykologi, og studentene her. Ved å granske CV-ene til sentrale ansatte blir det dog tydeligere at UiS har aktuelle nasjonale og internasjonale samarbeid og nettverk som er relevante for studietilbudet, selv om ansattes spesifikke oppdrag burde tydeliggjøres bedre og prosjektene kunne forankres enda tydeligere til fagmiljøene som er kjernen i den aktuelle utdannelsen. Dette ville forbedret forutsetningene for en fremgangsrik anvendelse av scientist-practitioner modellen generelt, og mer spesifikt ville det skape gode miljøer der studentene kan skrive sine oppgaver.

En betydelig del av publikasjonene i fagmiljøet er forfattet i samarbeid med forskere ved andre universiteter i Norge og i utlandet. Forskningsprosjekter ledes fra UiS, men det ser ikke ut til å være så mange, og flere er av mindre omfang.

Samarbeid/nettverk eksisterer også innenfor de ulike avtalene som UiS har inngått og som er nærmere beskrevet under punktene om internasjonalisering og studentutveksling i rapporten (se punkt 3.3.7 og 3.3.8) gjennom for eksempel Nordlys og ECIU.

Konklusjon

Ja, kravene er oppfylt.

Universitetet bør

- knytte til seg flere forskningsprosjekter som ledes fra UiS med spørsmål som er relevante for profesjonsstudiet i psykologi

3.4.7 Praksisveiledere

Fra studietilsynsforordningen:

§ 2-3 (7) For studietilbud med obligatorisk praksis skal fagmiljøet tilknyttet studietilbudet ha relevant og oppdatert kunnskap fra praksisfeltet. Institusjonen må sikre at praksisveilederne har relevant kompetanse, og erfaring fra praksisfeltet.

Vurdering

I søknaden sin viser UiS både til fagmiljøet ved UiS og Stavanger Universitetssykehus, for fagmiljøets relevante erfaring fra praksisfeltet. Mange av de praksis veilederne som er tilgjengelige for UiS har spesialistkompetanse innen voksen, barn og unge, samt andre

områder som nevropsykologi og rus og avhengighet, og flere har dobbeltkompetanse. Komiteens vurdering er at det er bred og dekkende kompetanse innenfor de ulike praksisområdene. Omfanget av fagmiljøet vil også bidra til at det vil være dobbeltkompetanse innenfor flere ulike fagområdet, selv om enkeltansatte skulle bytte arbeidssted.

Ved UiS er det tydelig beskrevet ansvarsområdet tilknyttet internpraksis som ledes av klinikkjef. Klinikksjef skal være psykologspesialist og vil være hovedansvarlig for veiledere tilknyttet internpraksis. Det vil også stilles krav til ansatte ved poliklinikkene som skal drive behandling og veilede studenter.

Når det gjelder sikring av at praksisveilederne har relevant kompetanse og erfaring fra praksisfeltet viser UiS til at det vil bli tilbudt kurs til praksisveilederne, etablering av systematisk kontakt med praksisfeltet, og at det vil være tett integrasjon mellom fagmiljøene ved UiS og deres hovedsamarbeidspartner Stavanger Universitetssykehus, som har en rekke psykologer ansatt. Det står i søknaden at «det vil stilles formelle krav til veileders kompetanse ...» uten at det er spesifisert hva disse kravene er. Komiteen kan således ikke vurdere hvorvidt praksisveilederne har relevant kompetanse og erfaring innenfor praksisfeltet som er dekkende både for bredden og spesialistkompetanse i de ulike kompetanseområde for praksis. På dette tidspunktet bør UiS kunne beskrive innenfor hvilke fagområder det vil være behov for veilederkompetanse og hvorvidt dette er fagområder deres samarbeidspartnere innehar den nødvendige veilederkompetansen i.

Universitetet må

- vise til hvilke formelle krav det stilles til eksterne praksisveilederes kompetanse og erfaring, og hvorvidt samarbeidspartnere innehar den forventede kompetanse og erfaring, slik at alle deler av ekstern praksis er dekket

Vurdering etter institusjonenes tilbakemelding på rapportutkast

Universitetet har klargjort at eksterne praksisveiledere skal være psykologspesialister, med spesialisering innen voksenpsykologi, barn og ungepsykologi, samfunns- og allmennpsykologi, familiepsykologi, habilitering, nevropsykologi, eller psykoterapi. Emnebeskrivelsen for hovedpraksis er også oppdatert for å reflektere dette.

Komiteen vurderer på denne bakgrunn at UiS nå har dokumentert at praksisveilederne har relevant kompetanse, og erfaring fra praksisfeltet.

Konklusjon

Ja, kravene er oppfylt.

Universitetet bør

- beskrive bedre krav UiS har til veilederkompetanse eller hvordan UiS sikrer at praksisveilederne har dette

3.5 Samlet konklusjon

På bakgrunn av den skriftlige søknaden med tilhørende dokumentasjon, supplerende informasjon og søkerinstitusjonens kommentar konkluderer den sakkyndige komiteen med følgende:

Komiteen anbefaler ikke akkreditering av Profesjonsstudium i psykologi ved Universitetet i Stavanger.

Følgende krav i studietilsynsforskriften er vurdert som ikke oppfylt:

- § 2-1 (1) Aktuelle krav i lov om universiteter og høyskoler med tilhørende forskrifter skal være oppfylt.
- § 2-2 (4) Studietilbudets innhold, oppbygging og infrastruktur skal være tilpasset læringsutbyttet for studietilbudet.
- § 2-2 (6) Studietilbudet skal ha relevant kobling til forskning og/eller kunstnerisk utviklingsarbeid, og faglig utviklingsarbeid.
- § 2-3 (1) Fagmiljøet tilknyttet studietilbudet skal ha en størrelse som står i forhold til antall studenter og studiets egenart, være kompetansemessig stabilt over tid og ha en sammensetning som dekker de fag og emner som inngår i studietilbudet.
- § 2-3 (5) Fagmiljøet tilknyttet studietilbudet skal drive forskning og/eller kunstnerisk utviklingsarbeid, og faglig utviklingsarbeid, og skal kunne vise til dokumenterte resultater med en kvalitet og et omfang som er tilfredsstillende for studietilbudets innhold og nivå.

Følgende krav i studiekvalitetsforskriften er vurdert som ikke oppfylt:

- § 3-1 (4) En forutsetning for akkreditering av studietilbud er at kravene i lov om universiteter og høyskoler er oppfylt. Forskrifter gitt med hjemmel i lov om universiteter og høyskoler § 3-2 skal legges til grunn for akkrediteringen.
- § 3-2 (2) Mastergradsstudiet skal ha et bredt og stabilt fagmiljø som består av tilstrekkelig antall ansatte med høy faglig kompetanse innenfor utdanning, forskning eller kunstnerisk utviklingsarbeid og faglig utviklingsarbeid innenfor studietilbudet. Fagmiljøet skal dekke fag og emner som studietilbudet består av. De ansatte i fagmiljøet skal ha relevant kompetanse.
- § 3-2 (3) Fagmiljøet skal kunne vise til dokumenterte resultater på høyt nivå og resultater fra samarbeid med andre fagmiljøer nasjonalt og internasjonalt. Institusjonens vurderinger skal dokumenteres slik at NOKUT kan bruke dem i arbeidet sitt.

4 Dokumentasjon

- 21/09435-1 UNIVERSITETET I STAVANGER - søknad om akkreditering av master i Profesjonsstudium i psykologi
- 21/09435-7 Akkreditering av profesjonsstudiet i psykologi UiS - spørsmål til tall i fagmiljøtabellen

- 21/09435-17 Svar på forespørsel om supplerende dokumentasjon - akkreditering av profesjonsstudium i psykologi ved Universitetet i Stavanger
- 21/09435-23 Akkreditering av profesjonsstudium i psykologi - tilsvaret til utkast til rapport fra Universitetet i Stavanger
- 21/09435-24 Ettersending - tilsvaret til akkreditering av profesjonsstudium i psykologi UiS sendt fra Universitetet i Stavanger

Vedlegg

Vedlegg 1 Studiets læringsutbytte

Kunnskap

Etter fullført studie skal studentene ha:

1. bred kunnskap om vitenskapsteoretiske perspektiver, særlig de mest relevante for psykologfaglig profesjonsutøvelse
2. bred kunnskap om psykologiens historie
3. avansert teoretisk, empirisk og anvendt kunnskap innenfor biologisk psykologi, utviklingspsykologi, personlighetspsykologi, kognitiv psykologi og sosialpsykologi
4. spesialisert innsikt i særlig betydningsfulle psykologiske temaer og problemstillinger gjennom livet, herunder risiko- og beskyttelsesfaktorer
5. inngående kunnskap om forskningsmetoder inkludert test-teori, forskningsetikk, lovgivning, regelverk, prinsipper og rutiner for forsvarlig forskning og formidling
6. inngående kunnskap om lettere, moderate og alvorlige psykiske lidelser, inkludert samsykelighet, traumereaksjoner, suicidalitet, rus og avhengighet
7. kunnskap om ulike fysiske og kognitive funksjonsnedsettelse og rehabilitering, samt helsepsykologi
8. inngående kunnskap om virkningsfaktorer i psykologisk behandling, samt ulike evidensbaserte behandlingsteorier og modeller både for å forstå psykiske lidelser og psykologisk behandling
9. bred kunnskap om etiske, epidemiologiske og helseøkonomiske begrunnelser for universelle, selektive og indikerte helsefremmende og forebyggende tiltak, herunder sammenhengen mellom helse og arbeid
10. avansert kunnskap om hvordan biologiske, psykologiske, kognitive, sosiale, sosioøkonomiske, kulturelle, samfunnsmessige og fysiske faktorer samvirker i å hemme og fremme menneskers helse, utdanning, arbeidsdeltakelse og levekår, bedringsprosesser, og livskvalitet gjennom livsløpet
11. bred kunnskap om prinsipper for ledelse, endringsarbeid, prioriteringer, påvirkning og beslutningstagning i organisasjoner og systemer
12. bred kunnskap om modeller for tidlig intervensjon, prinsipper for tjenstedesign og bruk av velferdsteknologi
13. bred kunnskap om lovverk, normerende produkter, tverrfaglighet, samarbeid og samhandling i helse- og omsorgstjenesten
14. spesialisert kunnskap om kvalitetsforbedring og pasientsikkerhetsarbeid i helse- og omsorgstjenestene.

Ferdigheter

Etter fullført studie skal studentene kunne:

15. analysere og forholde seg kritisk til basaldisiplinene og samtidens psykologiske teorier, forskning, diskurser og praksis, og plassere disse i en historisk, etisk og vitenskapsteoretisk kontekst
16. anvende og formidle kunnskap fra basaldisiplinene i fagutvikling
17. selvstendig begrunne valg og bruk av relevante metodiske verktøy og utføre ulike kvantitative og kvalitative analyser
18. under veiledning planlegge, gjennomføre og formidle et selvstendig, avgrenset forskningsprosjekt
19. selvstendig gjennomføre identifisering og vurdering av behov, utredning, diagnostisering, behandling, behandlingsevaluering, samhandling og journalføring i tråd med gjeldende regelverk og kunnskapsbasert praksis
20. analysere og kritisk vurdere kunnskap om helsefremmende og forebyggende arbeid, og selvstendig anvende relevante metoder på ulike intervensjonsnivåer i samfunnet
21. bidra til økt helse- og mestringskompetanse gjennom veiledning av og samtaler med brukere, pasienter, pårørende og andre som er i krise eller i lærings-, mestrings- og endringsprosesser, herunder barn som pårørende og barn i risiko
22. på en selvstendig måte sikre brukermedvirkning og bruke relasjonelle ferdigheter som er sentrale i etablering og opprettholdelse av terapeutiske allianser og samarbeidsallianser
23. selvstendig og i samarbeid gjennomføre og veilede andre i å gjennomføre tidlig intervensjon, tjenstedesign, samarbeid og samhandling i helse- og omsorgstjenesten
24. selvstendig og i samarbeid gjennomføre og veilede andre i å gjennomføre kvalitetsforbedrende tiltak og pasientsikkerhetsarbeid i helse og omsorgstjenestene.

Generell kompetanse

Etter fullført studie skal studentene kunne:

25. analysere psykologifagets vitenskapsteoretiske forankringer og kunne analysere, kritisk evaluere og formidle om eller veilede på teoretiske, forskningsmessige, etiske og kliniske problemstillinger
26. reflektere over egen praksis og egen rolle som individ og i gruppe, herunder egen mestring, trivsel og selvivaretagelse
27. anvende relevant forsknings- og faglitteratur i teoretisk, empirisk og praktisk sammenheng, og anvende sin informasjons- og forskningskompetanse til å oppdatere seg faglig og sikre livslang læring i tråd med prinsippene i kunnskapsbasert praksis
28. anvende sine kunnskaper i henhold til FNs bærekraftsmål, særlig knyttet til åpenhet i utvikling av viten, livskvalitet, utdanning, reduksjon av ulikhet og bedring av helse, herunder kjønns- og seksuell helse
29. anvende sine kunnskaper etisk og i henhold til de krav og forventninger som stilles i en moderne, brukerorientert fremtidsrettet helse- og omsorgstjeneste, og bidra til nytenkning i fag og tjenesteutvikling
30. anvende sine kunnskaper gjennom interseksjonelle perspektiv for å sikre medborgerskap, integrering, rettigheter, individualisering og transkulturelle perspektiver, herunder urfolks perspektiv og rettigheter.

Vedlegg 2 Akkrediteringsprosessen

NOKUT gjør en innledende vurdering for å avklare om søknaden er tilfredsstillende dokumentert slik at søknaden kan sendes til sakkyndig vurdering. For søknader som går videre, oppnevner NOKUT sakkyndige til faglig vurdering av søknaden. De sakkyndige må erklære seg habile og utfører oppdraget i samsvar med mandat for sakkyndig vurdering vedtatt av NOKUTs styre, og krav til utdanningskvalitet slik disse er fastsatt i studietilsynsforskriften og studiekvalitetsforskriften. Institusjonene gis mulighet til å uttale seg om NOKUTs forslag til sakkyndige før oppnevning.

NOKUT har ansvar for opplæring, veiledning og oppfølging av de sakkyndige gjennom akkrediteringsprosessen. De sakkyndige samler sine vurderinger i en rapport. I sin faglige vurdering skal de sakkyndige konkludere med et tydelig ja eller nei på om utdanningskvaliteten samsvarer med kravene i studietilsynsforskriften og studiekvalitetsforskriften. De sakkyndige blir også bedt om å gi råd om videre utvikling av studiet. Alle kriteriene må være tilfredsstillende imøtekommet for at NOKUT skal vedta akkreditering. Dersom komiteen anbefaler akkreditering, får institusjonene én uke til å kommentere eventuelle faktafeil i rapportutkastet. Dersom komiteen ikke anbefaler akkreditering, får institusjonen tre uker til å kommentere utkastet og gjøre mindre endringer i studieprogrammet. De sakkyndige får institusjonens kommentarer og avgir en tilleggsvurdering. Basert på de sakkyndiges anbefaling og NOKUTs vurdering av de formelle vilkårene for akkreditering fatter NOKUTs tilsynsdirektør vedtak.

Vedlegg 3 Presentasjon av den sakkyndige komiteen

- **Førsteamanuensis Mona Bekkhus, Universitetet i Oslo**
Bekkhus er førsteamanuensis ved Psykologisk Institutt, Universitetet i Oslo. Hun har bred undervisningskompetanse innen psykologi og er fagansvarlig for emner på bachelor og masterprogrammet, samt på profesjonsstudiet. Hun har også undervist på spesialistutdannelsen i regi av Norsk psykologforening, samt på helsesøsterutdannelsen ved Høgskolen i Oslo og Akershus og barnevernsstudiene ved Universitetet i Bergen for å nevne noen. Hennes forskning omfatter store epidemiologiske studier om barns utvikling, risiko og resiliens. Dette inkluderer studier av vennskap, internaliserende og eksternaliserende vansker hos barn, samt samspill mellom familierisiko og gener. Bekkhus har vært medlem av Regional forskningsetisk komité siden 2012, og har også arbeidet i intern evalueringskomite for revisjon av bachelorutdanningen ved Psykologisk Institutt og Mastergradsstudiet i Helse, Utvikling og Kultur psykologi ved Psykologisk Institutt, Universitetet i Oslo. Bekkhus har også tidligere erfaring som sakkyndig for NOKUT.
- **Professor Therése Skoog, Göteborgs universitet**
Skoog er professor i psykologi og «Distinguished University teacher». Hun har vært ansatt ved Psykologiska institutionen ved Göteborgs universitet siden 2016. Forskningen hennes handler om unges psykososiale utvikling og om intervensjoner for å forebygge problemutvikling (som kriminalitet) blant unge. Fra 2008 til 2017 var Skoog

førsteamanuensis ved Örebro universitet. Fra 2015 til 2018 hadde hun en bistilling som førsteamanuensis II ved Psykologisk institutt, NTNU. Fra 2018 til 2019 var hun gjesteforsker på deltid ved Hälsohögskolan, Jönköping University. Skoog har lang erfaring med å undervise, lede og utvikle emner på lavere, høyere og ph.d.-nivå i psykologi. Siden 2003 har hun undervist på psykologiprogrammet i Sverige. Hun er medlem av enhetsrådet for *Enheten för pedagogisk utveckling och interaktivt lärande* ved Gøteborgs universitet siden 2019. I tillegg har hun hatt mange ekspertoppdrag, inkludert vurdering av søknader om å bli utnevnt til Distinguished University teacher (2015, 2016) og utdanningskvaliteten i psykologi ved Lunds universitet (2020).

- **Psykologistudent Ane Kvarenes Baann, Universitetet i Tromsø**

Baann er på sitt fjerde år profesjonsstudiet i psykologi ved UiT. Hun har i mange år vært engasjert i politikk, og har hatt en rekke tillitsverv. I 2019 og 2020 satt hun i arrangementskomiteen for sommerleir på Utøya. Hun har siden hun begynte på studiet vært tillitsvalgt på kullet, og sitter nå som leder av fagutvalget ved sitt institutt. I 2020 begynte Baann som lærer på Tromsø Internasjonale Skole, og i år fikk hun også jobb som spesialpedagog ved samme skole. Baann jobber som seminarleder for førsteårsstudenter i psykologi, og har også overordna ansvar for de andre seminarlederne.

- **Professor Lars Wichstrøm, NTNU**

Wichstrøm har vært professor i klinisk barne- og ungdomspsykologi ved NTNU siden 2004. Før dette var han professor i sosialpsykologi, og senere i utviklingspsykologi ved samme institusjon. Han har vært forskningsleder og leder for avdeling Oppvekst og utvikling ved NTNU Samfunnsforskning (2006-2020), samt leder for Psykologiske poliklinikker ved NTNU (2004-2019). Han også tidligere vært instituttstyrer ved Institutt for psykologi NTNU, leder av Forskningsutvalget og av Undervisningsutvalget. Wichstrøm har i to perioder sittet som komitemedlem for NFRs komite for Samfunnsmedisin. Han har gjennomført flere evalueringer av psykologiutdanninger, inkludert ved UiT, UiB og Örebro. Wichstrøm har bygd opp de to longitudinelle studiene Ung i Norge og Tidlig trygg i Trondheim og leder nå forskningsgruppen rundt sistnevnte. Hans forskning retter seg mot å forstå den vanlige psykologiske og sosiale utviklingen hos barn og unge samt hva som kan forklare ulike utviklingsbaner på områder som psykisk helse, temperament og personlighet, tilknytning, selv-følelse, sosial kompetanse, venne og familierelasjoner, fritidsbruk, emosjonsregulering, kognitiv utvikling, seksualitet, fysisk aktivitet, spising og vekt, relasjoner til lærer og skoletilpasning.

DRAMMENSVEIEN 288 | POSTBOKS 578,1327 LYSAKER | T: 21 02 18 00 | [NOKUT.NO](https://www.nokut.no)